

Rok akademicki 2019/2020

JM Rektor prof. dr hab. inż. Arkadiusz Mężyk
oraz Senat Politechniki Śląskiej
mają zaszczyt zaprosić na

INAUGURACJĘ

roku akademickiego 2019/2020
na Politechnice Śląskiej

Uroczystość odbędzie się 2 października 2019 r. o godzinie 11.00 w Centrum Edukacyjno-Kongresowym Politechniki Śląskiej, aula A, ul. Konarskiego 18b w Gliwicach

W inauguracji weźmie udział **Premier RP Mateusz Morawiecki**

Wykład inauguracyjny pt. Śladami Politechniki Lwowskiej.
Początki i rozwój Politechniki Śląskiej wygłosi prof. dr hab. inż. Wojciech Zieliński

Msza święta w intencji pracowników i studentów Politechniki Śląskiej zostanie odprawiona 2 października 2019 r. o godz. 18:00 w Katedrze Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Gliwicach

Inauguracja 75. roku akademickiego w Politechnice Śląskiej 2 października 2019 roku, w Centrum Edukacyjno-Kongresowym Politechniki Śląskiej, odbyła się inauguracja nowego, jubileuszowego roku akademickiego 2019/2020 w Politechnice Śląskiej.

W programie tej uroczystości dwa punkty związane były bezpośrednio z Wydziałem Chemicznym.

Wykład inauguracyjny pt. „Śladami Politechniki Lwowskiej. Początki i rozwój Politechniki Śląskiej” wygłosił prof. dr hab. inż. Wojciech Zieliński, profesor naszego Wydziału, rektor Politechniki w latach 2002-2008, doktor honoris causa Politechniki Lwowskiej. Profesor opisał historię tworzenia i rozwoju Politechniki Śląskiej poczynając od lwowskich korzeni przez trudne lata powojenne, okres PRL-u i zmiany ustrojowe aż do czasów obecnych. Treść wykładu zasługuje na zachowanie w pamięci. Z tego względu, na sesyjce stronic Kroniki zamieszczono publikację wykładu jako ulatunę w Biuletynie Politechniki Śląskiej nr 5/6 (310/311) 2019 r. s. 45-47.

W trakcie inauguracji JM Rektor odznaczył najlepszego absolwentów w minionym roku ak. Najlepszemu absolwentowi Wydziału Chemicznego mgr inż. Maria Bzdowska została odznaczona medalem Omnium Studiosorum Optimo.

ŚLADAMI POLITECHNIKI LWOWSKIEJ. POCZĄTKI I ROZWÓJ POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ – WYKŁAD INAUGURACYJNY PROF. WOJCIECHA ZIELIŃSKIEGO

Prof. Wojciech Zieliński podczas wykładu inauguracyjnego / Fot. Maciej Mutwil

Szanowni Państwo!

Rektor prof. Arkadiusz Mężyk zaproponował mi, abym podjął się wykładu inauguracyjnego, który dotyczyłby rozwoju technicznego szkolnictwa wyższego na Śląsku. Czuję się tą propozycją wyróżniony, za co bardzo dziękuję.

Nie sposób mówić na temat początków i rozwoju Politechniki Śląskiej, nie uwzględniając stanu technicznego szkolnictwa wyższego w okresie międzywojennym. W tamtym czasie były w Polsce trzy uczelnie techniczne: Politechnika Warszawska, która powstała w 1915 r. jako następczyni Instytutu Politechnicznego powołanego przez cara Mikołaja II z rosyjskim językiem nauczania, Akademia Górnicza w Krakowie założona w 1919 r., a przede wszystkim Politechnika Lwowska założona w 1844 r., obchodząca w tym roku swoje 175-lecie. Politechnika ta już w 1872 r. uzyskała prawa nauczania w języku polskim, gdy Galicja zyskała autonomię w ramach Monarchii Austro-Węgierskiej. Odtąd Politechnika Lwowska stała się kuźnią polskich elit nie tylko naukowych, lecz także politycznych i artystycznych, że wymienię tylko tych najważniejszych: matematycy – Stefan Banach i Stanisław Ulam, tworzący słynną lwowską szkołę matematyczną, politycy – prof. Kazimierz Bartel, premier Rzeczypospolitej Polskiej, prof. Ignacy Mościcki, rektor Politechniki Lwowskiej, prezydent Rzeczpo-

spolitej Polskiej w okresie 1926-1939, Władysław Sikorski, generał, premier Rzeczypospolitej Polskiej na uchodźstwie, Eugeniusz Kwiatkowski, minister skarbu, wicepremier, budowniczy Gdyni i Centralnego Okręgu Przemysłowego, Bruno Schulz, pisarz.

Już w latach dwudziestych regionalne władze starały się o utworzenie politechnik w Katowicach, Krakowie i Poznaniu, jednak wybuch II wojny światowej uniemożliwił realizację tych planów. Bardzo zaawansowane były te działania w Katowicach z uwagi na to, że przemysł na Śląsku był zarządzany głównie przez specjalistów niemieckich i ten stan należało zmienić. Dlatego też już w 1936 r. wybudowano gmach przy ul. Krasieńskiego z przeznaczeniem na politechnikę.

Postanowienia konferencji jałtańskiej z lutego 1945 r. zupełnie zmieniły granice Polski. Straciliśmy Kresy Wschodnie, w tym Lwów i Wilno, zyskując tzw. Ziemie Zachodnie. Podjęto również decyzję o przemieszczeniu ludności między państwami. Akcja ta objęła około 7 milionów osób. Represje wobec obywateli polskich na Kresach spowodowały migrację na zachód. Ludność ze Lwowa i okolicy migrowała do Bytomia, Gliwic i Wrocławia – miast opuszczonych przez Niemców. Również profesorowie Politechniki Lwowskiej, szukając właściwego rozwiązania, podjęli na ostatniej nara-

dzie jednomyślną uchwałą o przeniesieniu in corpore Politechniki Lwowskiej do Gdańska i utworzeniu Politechniki Morskiej w budynkach istniejącej od 1904 r. niemieckiej Technische Hochschule Danzig. U podstaw tej uchwały leżała chęć utrzymania w całości, w stanie, o ile to możliwe nienaruszonym, ogromnego potencjału naukowego, jakim dysponowała uczelnia. Władze nie wyraziły jednak zgody. Dlatego też profesorowie i pracownicy Politechniki Lwowskiej emigrowali głównie do Krakowa, by w murach Akademii Górniczej, jedynej aktualnie działającej w Polsce uczelni technicznej, podjąć wysiłek odbudowy nauki polskiej.

Ogromne zniszczenia, jakie dotknęły Polskę w czasie wojny, nie ograniczały się tylko do sfery materialnej. W tym czasie utraciliśmy około 30 procent populacji. Celowa polityka okupantów polegająca na wyniszczeniu polskich elit spowodowała, że ilość inżynierów po wojnie spadła do 10 procent stanu z 1939 r. Spektakularne akcje jak Sonderaktion Krakau, gdzie aresztowano 183 profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego i Akademii Górniczej, z których większość nie przeżyła, rozstrzelanie 40 profesorów na Wzgórzach Wuleckich we Lwowie, a z drugiej strony Koziełsk i inne miejsca kaźni oraz liczne deportacje w głąb ZSRR spowodowały znaczny uszczerbek wśród kadr akademickich oceniany na 60 procent.

Konieczność odbudowy zrujnowanego państwa wymagała szybkiego zwiększenia liczby kadr inżynierskich. Dlatego już 24 maja 1945 r. powołano do życia Politechnikę Śląską w Katowicach, Politechnikę Łódzką i Politechnikę Gdańską, a trzy miesiące później Uniwersytet i Politechnikę we Wrocławiu, odbudowywano Politechnikę Warszawską.

Dekret o powołaniu Politechniki Śląskiej określał, że Politechnika dzieli się na 4 wydziały: mechaniczny, elektryczny, hutniczy i inżynierijsko-budowlany. W miejsce wymienionego w dekrete Wydziału Hutniczego, z racji niewystarczającej liczby profesorów, postanowiono powołać Wydział Chemiczny. Na organizatora Politechniki minister powołał prof. Władysława Kuczewskiego, specjalistę przemysłu, zaangażowanego w działalność państwową, który uzyskał bardzo szeroki zakres uprawnień w okresie organizacyjnym do 30 sierpnia 1946 r., posiadając uprawnienia senatu akademickiego, dziekanów i rad wydziałowych. Funkcję swą prof. Kuczewski sprawował więc, wydając zarządzenia regulujące wszystkie zakresy działalności Uczelni. W tym pierwszym okresie wydał tych zarządzeń około 1500.

Jednym z pierwszych zarządzeń było powołanie p. o. dziekanów poszczególnych wydziałów spośród zasłużonych profesorów Politechniki Lwowskiej, którzy dostali misję obsadzenia katedr na swoich wydziałach. Jednakże brak kadr na innych uczelniach, a szczególnie we Wrocławiu, spowodował, że prof. Edward Sucharda przeniósł się do Wrocławia, obejmując funkcję prorektora ds. Politechniki, a pozostawiając sobie tylko kierownictwo Katedry Chemii Organicznej Politechniki Śląskiej. Prof. Kazimierz Idaszewski pod koniec sierpnia również zasilili kadrę Politechniki Wrocławskiej, a prof. Antoni Plamitzer zrezygnował z funkcji z uwagi na zły stan zdrowia. W związku z tym wielkie zasługi w organizacji Wydziału Chemicznego, a przede wszystkim organizacji laboratoriów w Gliwicach wniósł prof. Wiktor Jakób, a Wydziału Elektrycznego – prof. Tadeusz Malarski, prowadzący poza Gliwicami jeszcze wykłady w Krakowie i Wrocławiu.

Pełna determinacji i zaangażowania praca prof. Kuczewskiego spowodowała, że już 5 czerwca 1945 r. odbyła się w murach Akademii Górniczej w Krakowie pierwsza inauguracja roku akademickiego Politechniki Śląskiej.

Istotnym problemem było znalezienie odpowiedniego miejsca dla nowej Uczelni. Przedwojenny budynek przy ulicy Krasieńskiego w Katowicach okazał się za mały. W Katowicach nie było też możliwości dalszego rozwoju uczelni. Wybór padł na Gliwice. Miasto opuszczone przez Niemców nie było bardzo zniszczone. Już 21 czerwca 1945 r. podpisano porozumienie między zarządem miasta Gliwice i władzami Politechniki o utworzeniu dzielnicy akademickiej. Od tego czasu ruszyły prace remontowe i adaptacyjne budynków, w których uczestniczyły nie tylko brygady techniczne, ale również pracownicy Uczelni i przyszli studenci. Pierwszymi gmachami dydaktycznymi Politechniki były budynki przy ulicy Strzody 19, 21 i 23, a rektorat mieścił się w prywatnym mieszkaniu przy ulicy Częstochowskiej 19. W auli przy Strzody 21, 29 października 1945 r. odbyła się pierwsza inauguracja roku akademickiego w Gliwicach. I tak zaczęła się historia Politechniki na Śląsku. Studia rozpoczęło 2450 studentów nie tylko na I, ale również na II, III i IV roku, a czterowydziałowa Uczelnia posiadała już 54 katedry ze 198 pracownikami naukowymi, w tym 32 profesorami i docentami. Jak widać, duża część katedr nie miała jeszcze swoich kierowników.

Znaczną większość kadry stanowili pracownicy Politechniki Lwowskiej i stąd czerpano wzorce dotyczące programów studiów. Z tych powodów zwykło się akcentować szczególnie związki Politechniki Śląskiej z Politechniką Lwowską.

W lipcu 1946 r. odbyły się pierwsze wybory władz Uczelni. Niespodziewanie na rektora został wybrany prof. Włodzimierz Burzyński, były profesor Politechniki Lwowskiej, co nie zyskało aprobaty władz centralnych i na kolejną kadencję Bolesław Bierut mianował prof. Kuczewskiego, który funkcję rektora sprawował do 1951 r.

Z uwagi na potrzeby przemysłu i przy jego istotnym wsparciu w 1950 r. zostaje utworzony Wydział Górniczy i równocześnie rusza budowa siedziby dla tego wydziału oraz kolejnego budynku dla Wydziału Inżynierijsko-Budowlanego. W 1953 r. z inicjatywy prof. Ochęduski tworzy się Wydział Mechaniczno-Energetyczny, a w 1955 r. z inicjatywy prof. Joszta powstaje Wydział Inżynierii Sanitarnej. Ta struktura Uczelni utrzymała się aż do roku 1964.

Październik 1956 r. był bardzo „gorący” na Uczelni. Młodzież, w tym ja jako student I roku, wiecowała bez przerwy na podwórzu Wydziału Budownictwa, domagając się wyboru Władysława Gomułki na I sekretarza PZPR w nadziei na złagodzenie reżimu komunistycznego. Rzeczywiście pierwsze lata były bardziej swobodne, rozkwitło życie studenckie, w klubie Spirala powstał teatr studencki STG odnoszący sukcesy w całym kraju, wystawiając sztuki Gombrowicza, Mrożka, Schultza. Odbywały się Igry i inne imprezy. Ten okres nie trwał jednak długo. Demonstracje studenckie w marcu 1968 r. w obronie wolności słowa zostały brutalnie stłumione przez ZOMO; około 500 studentów naszej uczelni pobito, 18 aresztowano, część relegowano. Wprowadzona nowa ustawa o szkolnictwie wyższym spowodowała zmianę struktury Politechniki, tworząc zamiast katedr instytuty oraz stanowiska tzw. „docentów marcowych”. Te działania miały na celu ograniczenie

samorządności szkół wyższych i podporządkowanie uczelni władzom partyjnym. Te zmiany spowodowały odejście znacznej liczby pracowników naukowych, w tym głównie doc. dr. hab. do innych uczelni, co znacznie opóźniło rozwój naukowy Politechniki Śląskiej. W tym okresie Politechnikę Śląską znano „Czerwoną Politechniką”.

Na potrzeby rozwijającego się przemysłu powołano w 1968 r. filie Politechniki Śląskiej w Katowicach, Rybniku i Dąbrowie Górniczej, stąd Uczelnia stała się ośrodkiem akademickim o strukturze wielokampusowej.

W roku akademickim 1979/80 na Politechnice Śląskiej, na 15 wydziałach i 16 specjalnościach kształciło się prawie 20 tys. studentów, w tym 11 tys. na studiach dziennych. Uczelnia zatrudniała w tym czasie rekordową liczbę 5631 osób, w tym 2224 nauczycieli akademickich oraz 3407 pracowników pomocniczych.

6 grudnia 1980 r. powstaje na Uczelni NSZZ „Solidarność”, do której na fali ogólnego entuzjazmu zapisuje się większość pracowników. Pierwszym przewodniczącym zostaje mgr inż. Jan Żeliński.

Wprowadzenie stanu wojennego 13 grudnia 1981 r. to „czarny okres” dla Politechniki Śląskiej. Po kilku miesiącach sprawowania władzy zostaje zwolniony z pełnienia funkcji rektora prof. Ryszard Petela, wybrany w wolnych wyborach. Odwołano również 7 dziekanów, wprowadzono zarząd komisarzyczny. Pracownicy i studenci zostali poddani represjom, 4 pracowników i 11 studentów aresztowano, a 15 pracowników i 21 studentów internowano. Zajęcia dydaktyczne zawieszono do 21 stycznia. W wyniku działań Uczelnianej Komisji Weryfikacyjnej zwolniono 272 nauczycieli akademickich, głównie za postawę i działalność związkową w NSZZ „Solidarność”. Po rozpatrzeniu 209 odwołań tylko 8 osób przywrócono do pracy.

Od 1981 r. obserwujemy gwałtowny spadek liczby studentów spowodowany z jednej strony niżem demograficznym, z drugiej strony sytuacją w kraju. W następstwie czego liczba studentów w roku akademickim 1987/88 obniżyła się do poziomu 6836 osób. Drastyczny spadek liczby studentów spowodował zmniejszenie stanu zatrudnienia głównie w grupie nauczycieli akademickich; redukcję wśród pracowników pomocniczych przeprowadzono później.

Zmiany ustrojowe w Polsce w 1990 r. odbiły się znacznie na funkcjonowaniu szkolnictwa wyższego, w tym Politechniki Śląskiej.

7 listopada 1990 r. w wyniku wyborów, po odzyskaniu pełnej autonomii uczelni, rektorem został wybrany prof. Wilibald Winkler.

Wprowadzenie Planu Balcerowicza skutkowało znacznym wzrostem bezrobocia, szczególnie wśród młodzieży. Spowodowało to gwałtowny wzrost liczby studentów osiągający w 2003 r. ponad 33 tys. osób. Rozwiązaniem problemów lokalowych były inwestycje w Gliwicach finansowane przez Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu oraz zwiększenie liczby ośrodków zamiejscowych przy dużym wsparciu samorządów, które chciały zatrzymać młodzież na swoim terenie. Poza istniejącymi już kampusami w Katowicach, Dąbrowie Górniczej i Rybniku, powstaje kampus w Zabrzcu oraz punkty zamiejscowe w Bytomiu, Reptach, Sosnowcu, Tychach i Żorach.

Mimo znacznego wzrostu liczby studentów nie nastąpił wzrost liczby pracowników. W 2003 r. Uczelnia zatrudniała 140 profesorów tytularnych, 131 profesorów bez tytułu, 37 doktorów habilitowanych, a łącznie na Uczelni pracowało 1738 nauczycieli akademickich i 1564 pozostałych pracowników. Tak niekorzystny stosunek kadry do studentów zachwia równowagę między dydaktyką a badaniami.

Wstąpienie Polski do Unii Europejskiej stworzyło Politechnice Śląskiej nowe możliwości rozwoju. Unijne programy pozwoliły na rozwój potencjału badawczego i edukacyjnego, rozwój kontaktów międzynarodowych oraz zwiększenie oddziaływań uczelni na przedsięwzięcia innowacyjne w polskim przemyśle i samorządach.

Nowy rozdział w rozwoju Politechniki Śląskiej otwiera wdrażanie Konstytucji dla Nauki.

A co w Politechnice Lwowskiej?

Po 1945 r. Politechnika Lwowska odbudowywała swoją markę najpierw w Związku Radzieckim, a od 1991 r. w wolnej Ukrainie. Rektorem wybranym w trakcie pierwszych wolnych wyborów w 1991 r. był prof. Jurij Rudawski, wielki przyjaciel Polaków, doktor honoris causa Politechniki Śląskiej, który dokonał rewolucyjnych zmian na uczelni, otworzył Politechnikę na zachód, a Politechnika Śląska była pierwszą uczelnią z którą Politechnika Lwowska nawiązała współpracę w chwili uzyskania niepodległości Ukrainy. Po przedwczesnej śmierci rektora Rudawskiego kontynuatorem idei rozwoju Politechniki Lwowskiej jest rektor prof. Jurij Bobalo, który w trudnych warunkach pełzającej wojny z Rosją sprawił, że Politechnika Lwowska jest największą uczelnią techniczną na Ukrainie, uzyskała prestiżowy tytuł Uniwersytetu Narodowego, znajdując się w piątce najlepszych uczelni w kraju.

Podsumowując, można stwierdzić, że losy obu politechnik są ze sobą związane od wielu lat i wynikają z głębokiej, autentycznej potrzeby oraz z poczucia wspólnoty losów, historii i tradycji. ■

Aula przy ulicy Strzody 21. Inauguracja roku akademickiego 1945/46 w Politechnice Śląskiej w Gliwicach / archiwum PŚ

ZAPROSZENIE

Uprzejmie zapraszam na uroczystość Wydziałowej Inauguracji Roku Akademickiego 2019/2020, która odbędzie się 4.10.2019 r., w piątek o godz. 9⁰⁰ w Auli nr 1 Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej, ul. M. Strzody 9 w Gliwicach.

Program Inauguracji:

- Hymn państwowy
- Otwarcie
- Immatrykulacja studentów
- Ślubowanie
- Wykład Inauguracyjny: dr. hab. inż. Katarzyny Szymańskiej pt. Biokataliza heterogeniczna
- Zakończenie. Gaudeamus Igitur

Dziekan Wydziału Chemicznego
prof. dr hab. inż. Krzysztof Walczak

4 października 2019 roku odbyła się na Wydziale Chemicznym uroczysta inauguracja nowego roku akademickiego 2019/2020, połączone z immatrykulacją nowo przyjętych na I rok studiów. W wypełnionej do ostatniego miejsca audytorium nr 1, obok osób przyjętych zasiadli kierownicy katedr, zaproszeni emerytowani profesorowie i przedstawiciele jednostek współpracujących z Wydziałem. Inauguracji przewodniczył Dziekan prof. dr hab. inż. Krzysztof Walczak (fot. 2). Uroczystość rozpoczęła się od śpiewania hymnu państwowego, po czym Dziekan powitał zebranych i przedstawił historię Wydziału - uwiązując do jego korzeni w Politechnice Śląskiej, oddania uauwone pracowników Wydziału, jego strukturę i kierunki studiów. Życzył przyjętym pomyślności oraz ambicji i pasji w studiowaniu. Następnie Dziekan przedstawił Przewodniczącą (fot. 3 od lewej): dr hab. inż. Katarzynę Janecz ds. Kształcenia, prof. dr hab. inż. Anny Chrobok ds. Współpracy z Otoczeniem Społeczno-Gospodarczym, oraz dr hab. inż. Wojciecha Siłkę ds. Ogólnych.

W tym samym momencie uroczystości było złożenie ślubowania przez nowo przyjętych (fot. 4), po którym zostali wtórzeni w spoteczność akademicką i wystuchali wykładu dr hab. inż. Katarzyny Szymańskiej pt. „Biokataliza heterogeniczna” (fot. 5).

Następnie Dziekan wręczył dyplomy przyznające stypendium im. J. Bielskiego za wyniki w nauce: stud. Annie Kuziel i (6) mgr inż. Annie Bzdowce oraz za osiągnięcia naukowe: drowi hab. inż. Dawidowi Janasowi (fot. 7) i drowi inż. Maciejowi Sowie (fot. 8). Po czym głos zabral Przewodniczący Stowarzyszenia Przyjaciół Wydziału Chemicznego prof. dr hab. inż. Jan Zawadzki, który przedstawił działalność Stowarzyszenia i zwrócił się z apelem o wsparcie tych działań i przeznaczenie 1% podatku Stowarzyszeniu (fot. 9).

Uroczystość zakończyło odśpiewanie Gaudeamus Igitur.
Po uroczystości Dziekan przyjął w swoim gabinecie w Dziekanacie
zaproszonych na inaugurację gości i profesorów Wydziału.

1.

2.

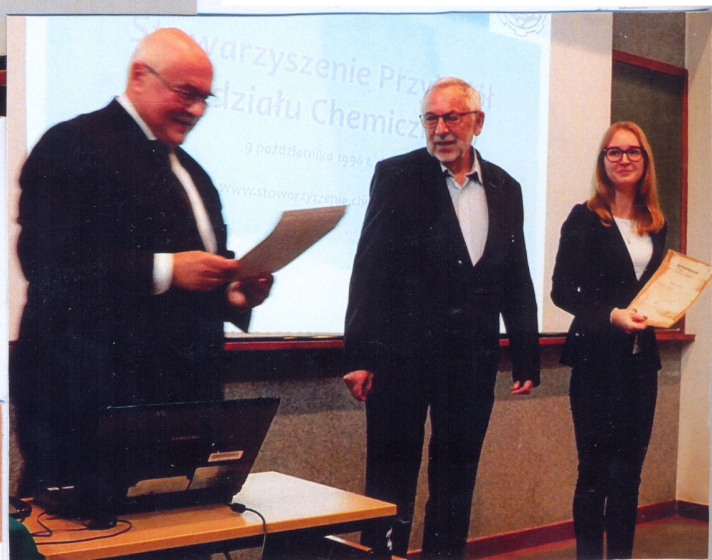
3.

4.

5.

6.

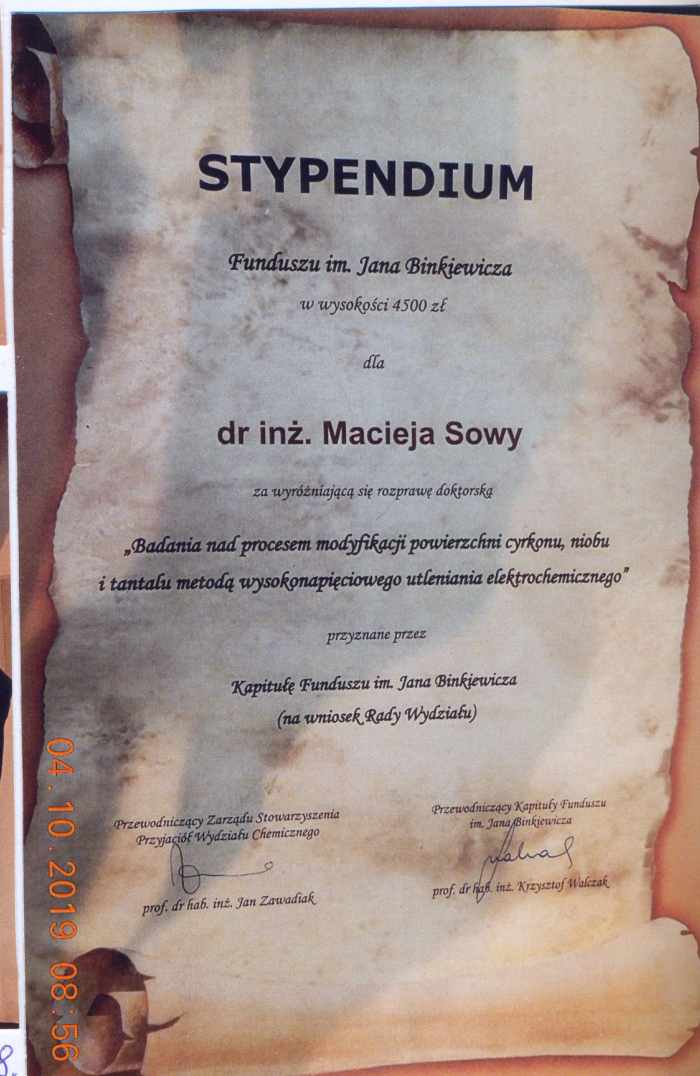

7.

az 9.

8.

23 października 2019 roku odbyła się przed Radą Dyscypliny Nauki Chemicznej publiczna obrona pracy doktorskiej przedstawionej Radzie przez mgr inż. Martyne Olesiejuk, doktorantkę z Katedry Technologii Chemicznej Organicznej i Petrochemii.

Rada Dyscypliny Nauki Chemicznej na posiedzeniu 20 listopada br. przyjęła obronę pracy doktorskiej i nadała mgr inż. Martynie Olesiejuk stopień naukowy doktora nauk ścisłych i przyrodniczych.

Temat rozprawy doktorskiej:

Badania nad syntezą i właściwościami nowych hybryd organicznych opartych o jednostki diarylodiazolowe i diarylotriazolowe w reakcjach krzyżowego sprzęgania

Promotor:

Dr hab. inż. Agnieszka KUDELKO, prof. PŚ
Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej

Recenzenci:

Dr hab. inż. Elżbieta WOJACZYŃSKA, prof. PW
Politechnika Wrocławska

Dr hab. inż. Radomir JASIŃSKI, prof. PK
Politechnika Krakowska

29 października 2019 r. odbyła się przed Radą Dyscypliny Nauki Chemicznej Wydziału Chemicznego publiczna obrona rozprawy doktorskiej przedstawionej Radzie przez mgr inż. Aleksandrę Zassowską, doktorantkę z Katedry Fizykochemii i Technologii Polimerów. Na posiedzeniu 18 listopada br. Rada przyjęła obronę pracy i nadała mgr Aleksandrze Zassowskiej stopień naukowy doktora nauk ścisłych i przyrodniczych.

Temat rozprawy doktorskiej:

Modyfikacja właściwości elektrochemicznych i spektroelektrochemicznych pochodnych 3,4-diazoli w układach typu donor-akceptor

Promotor:

Prof. dr hab. inż. Mieczysław ŁAPKOWSKI
Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej

Promotor pomocniczy

Dr inż. Wojciech DOMAGAŁA
Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej

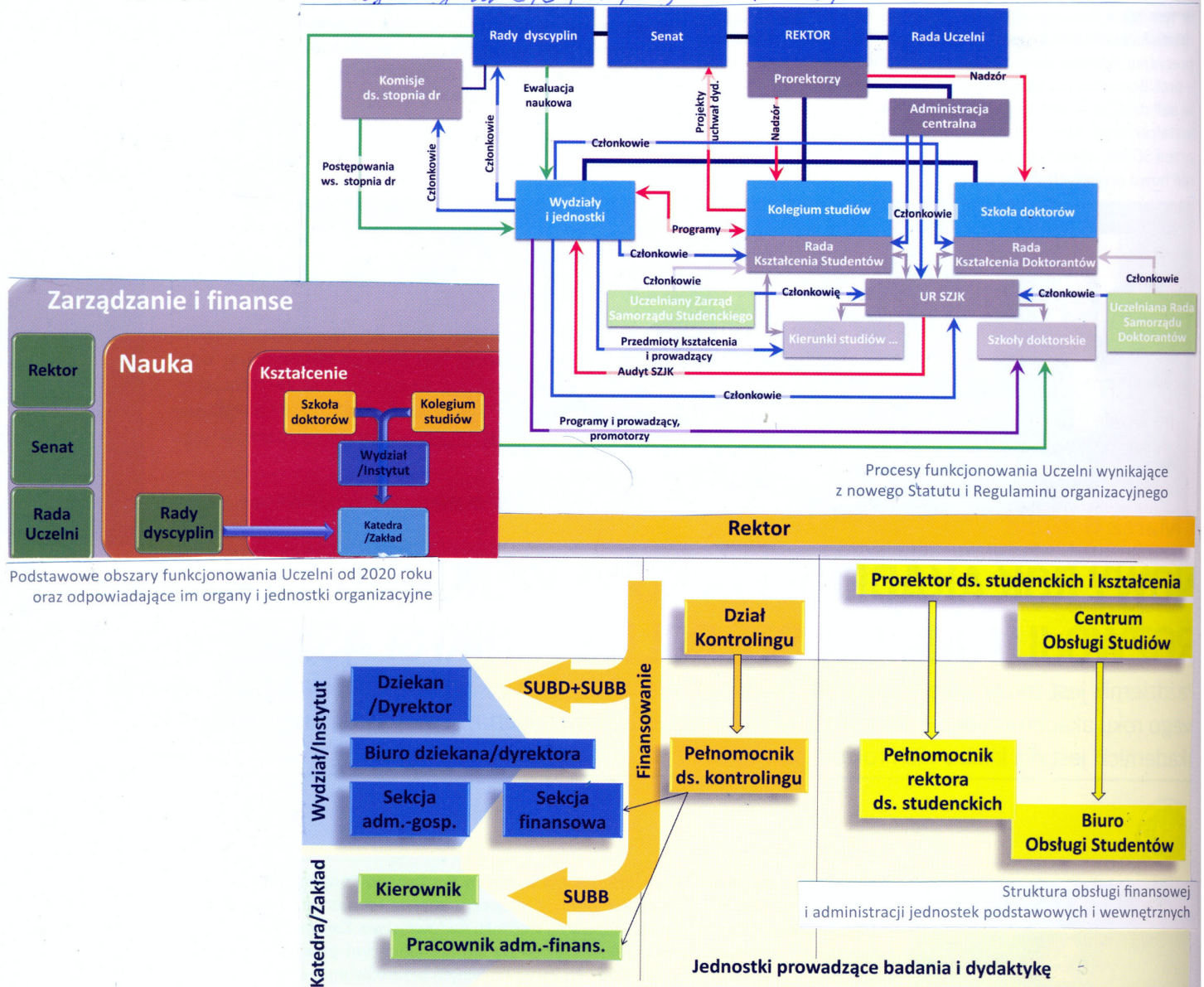
Recenzenci:

Prof. dr hab. Irena KULSZEWICZ-BAJER
Politechnika Warszawska

Dr hab. inż. Joanna CABAJ
Politechnika Wrocławska

Wdrażając zapisy nowej ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce”, z 20.07.2018 (Dz. U. z 30.08.2018r.), Senat Politechniki Śląskiej na mocy Uchwały nr 42/2019 z 3.06.2019r. przyjął nowy Statut Politechniki i strukturę wynikającą z nowego Regulaminu Organizacyjnego. Postanowienia nowego Statutu weszły w życie od 1.10.2019r.

Poniżej zamieszczono wyciągi z publikacji pt. „Wchodzi w życie nowy Statut i nowy Regulamin Organizacyjny Politechniki Śląskiej” autorstwa Rektora prof. Arkadiusza Mżyska, które obrazują nową strukturę i procesy funkcjonowania Politechniki (Biuletyn Politechniki Śląskiej nr 5/6 (310/311) X-XI(2019)).

Na dwa nowe, ogólnouczelniane stanowiska Rektor powołał pracowników Wydziału Chemicznego. Pełnomocnikiem Rektora ds. studenckich została dr hab. inż. Katarzyna Jaszcz prof. P.S., a Dyrektorem Kolegium Studiów prof. dr hab. inż. Anna Chrobok, która została mianowana Pełnomocnikiem Rektora ds. Współpracy z Politechniką Łwowską.

30 października 2019 roku odbyła się na Wydziale Chemicznym, przed Radą Dyscypliny Nauki Chemiczne, publiczna obrona rozprawy doktorskiej przedstawionej Radzie przez inż. Rafała Bielasz, doktoranta z Katedry Fizykochemii i Technologii Polimerów.

Na posiedzeniu 20 listopada br. Rada Dyscypliny przyjął obronę rozprawy i nadała inż. Rafałowi Bielasowi stopień naukowy doktora nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki chemiczne.

Temat rozprawy doktorskiej:

Synteza polimerów liniowych i szczepionych zawierających jednostki pochodnych choliny z wybranymi anionami o działaniu terapeutycznym, jako nowych układów biofunkcyjnych

Promotor:

Prof. dr hab. inż. Dorota NEUGEBAUER
Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej

Recenzenci:

Dr hab. Agnieszka WILCZEWSKA, prof. UwB
Uniwersytet w Białymstoku

Prof. dr hab. inż. Zbigniew FLORJAŃCZYK
Politechnika Warszawska

30 października br. odbyła się na Wydziale Chemicznym przed Radą Dyscypliny Nauki Chemiczne publiczna obrona rozprawy doktorskiej przedstawionej Radzie przez inż. Pawła Chulkiwa, doktoranta z Katedry Fizykochemii i Technologii Polimerów.

Na posiedzeniu 20 listopada br. Rada Dyscypliny przyjął obronę rozprawy i nadała inż. P. Chulkiwowi stopień naukowy doktora nauk ścisłych i przyrodniczych.

Temat rozprawy doktorskiej:

Charge transfer in organic semiconductor materials monitored by impedance spectroscopy

Promotor:

Dr hab. inż. Przemysław DATA, prof. PŚ
Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej

Recenzenci:

Prof. Dr Luiz PEREIRA
University of Aveiro

Prof. dr hab. inż. Kazimierz DAROWICKI
Politechnika Gdańska